

Autor neznámý

to je absurdní kniha. Ale jako všechno khajjitské se řídí příslovím "gzalzi vaberzarita maaszi" čili "absurdnosti už jsou nezbytností". Většina z toho, co tu chci vylíčit, nejspíš nebyla nikdy napsána, a pokud ano, tak to nikdo nečetl. Císařští se domnívají, že všechno je třeba zapsat a uchovat pro budoucí pokolení. Jenže každé khajjitské kotě z Elsweyru zná dějiny své země, pije je přímo s mateřským mlékem.

Avšak v poslední době naše úsilí znovu získat vlast z rukou chamtivého hraběte z Leyawiinu přilákalo pár sympatických osobností, dokonce i z řad císařských. Chtěli se k nám přidat, i když evidentně vůbec nerozuměli našim zvyklostem. Naši nepřátelé tyto zvyklosti také niky nepochopili, ale to se rozumí samo sebou - tato neznalost je vlastně jednou z našich zbraní. Naši nekhajjitské přátelé však chtěli vědět, co jsme zač a proč, nač a co to vlastně děláme.

Khajjitská mysl není stvořena k úvahám o sobě samých. Prostě děláme to, co děláme, a celý svět nám může být ukradený. Vkládat činy do slov a vysvětlovat vlastní filozofii je nám cizí, takže nemohu zaručit, že nám i po přečtení tohoto textu porozumíš. Protože, jak se říká, "q'zi no vano thzina ualizz" - "Pokud si protiřečím, pak mluvím pravdu."

Jsme Renrijra Krin, což by se dalo přeložit jako "Šklebící se žoldnéři," "Rozchechtaní bezzemci" či "Usměvavá pakáž". Je to sice hanlivé přízvisko, ale když je přijmete, stane se z něj docela zábavná hříčka.

V srdcích nosíme hněv, ale z tváří nám nikdy nezmizí úsměv. Bojujeme za Elsweyr, ale s Hřívákem, jenž naši rasu symbolizuje, se nikdy nespojíme. Věříme ve spravedlnost, ale zákony se řídit nehodláme.

Q'zi no vano thzina ualizz.

Tyto body nelze nazvat pravidly, neboť my žádná pravidla neuznáváme. V ta'agerské řeči pro "pravidla" ani neexistuje žádný výraz. Říkáme jim "thjizzrini" - "bláhová nařízení".

1. "Vaba Do'Shurh'do": "Buď statečný"

Vedeme v podstatě beznadějný boj proti samotnému tamrielskému císařství. Bijeme se však pro tu nejušlechtlejší věc ze všech: bráníme domov. Pokud neuspějeme, zradíme svou minulost i budoucnost. Naši mrtví jsou "Ri'sallidad", což by se dalo v původním smyslu přeložit jako "mučedníci". Tento výraz se však až příliš často používá nesprávně. Každopádně ctíme památku těchto padlých, a přestože se usmíváme, hluboce pro ně truchlíme.

Naše statečnost se nejvíce projevuje právě v úsměvu, který máme přímo ve jméně označený slovem "Krin". To ale neznamená, že se pořád křeníme jako ti přitroublí paviáni z Valenského lesa. My se prostě jen bavíme na účet protivníků. Vždycky hledáme vyrovnaný a čestný boj, a bijeme se neúnavně a až do konce. Sebejistě se usmíváme, neboť víme, že nakonec stejně zvítězíme. A stejně dobře si uvědomujeme, že nepřátelé z našich úsměvů šílí.

2. "Vaba Maaszi Lhajiito": "Kdo uteče, vyhraje"

Vedeme v podstatě beznadějný boj proti samotnému tamrielskému císařství. A v takovém boji je pošetilé spoléhat na čest. Ano, milujeme Renrijra Krin, kteří statečně zahynou v boji proti císařským, ale zároveň ti mohu zaručit, že každý z těchto Ri'sallidad měl někde nachystanou ústupovou cestu, které se mu nepodařilo využít, a jeho poslední slova zněla "Sakra."

Vždy když do saimisilských stepí přijde veliký Senche-Raht, nemůže lovit ani spát, neboť mu na záda každou chvíli skočí malý Alfiq, kousne ho a rychle prchne dřív, než jeho soupeř stačí to své obří tělo otočit. Senche-Raht sice tvrdohlavě doufá, že Alfiqa jednou dopadne, ale nakonec vždycky ustoupí. A Alfiqové jsou naši příbuzní - tuto jejich strategii uplatňujeme i my, když se bijeme s obrovským lvem z Leyawiinu.

Nespoj se s Renrij, pokud se chceš stát součástí mocného vojska, které energicky kráčí vpřed a jež každý ústup považuje za zradu. My se takovým sebevražedným nesmyslům jen vysmíváme a raději vklouzneme do rákosí u řeky a pak sledujeme, jak se vojska vyznávající tyto ideje navzájem vyvražďují.

3. "Fusozay Var Var": "Uživej si života"

Život je krátký. Pokud ses v poslední době s nikým nemiloval, pak odlož tuto knihu a běž to honem napravit. Najdi si nějakou nadržanou slečinku či veselého mladíka, nebo rovnou od každého několik tak, jak ti to nejlépe vyhovuje, a nehraj si na nedobytného. Boj s utlačovateli může počkat.

Prima. A teď můžeme pokračovat.

My Renrijra Krin žijeme a bojujeme společně. Dobře víme, že Leyawiin i císařství se hned tak nezhroutí, možná se toho vůbec nedožijeme. Ale až se naše dílo podaří, nechceme, aby se z našich přátel stali tvrdohlaví, nudní, bezvýrazní, střízliví a puritánští patroni. V takovém případě jsme se rovnou mohli připojit k císařským Čepelím.

Ponechte nám naše oplzlé vtípky, obscénní hříčky, propité noci i cukřík. Tahle potěšení nám Leyawiin odírají, a tak své zábavy bereme velice vážně.

4. "Fusozay Var Dar": "Neboj se zabíjet"

Život je krátký. Velice krátký, jak se přesvědčí leckdo, kdo zkříží cestu Renrijra Krin.

Nebojujeme čestně. Staneme-li tváří v tvář nepříteli, uvážíme své možnosti a je-li jeho meč příliš velký, raději zmizíme. Ale jakmile se k nám obrátí zády, bude nám velkou ctí ho srazit k zemi a pak mu skočit na hrdlo, až mu kosti příjemně zapraští. I když samozřejmě záleží na tom, na jaký způsob zabíjení si ty osobně nejvíc potrpíš.

5. "Ahzirr Durrarriss": "Vše pro lidi"

Nikdy nezapomínejme na náš hlavní cíl. Bojujeme především za naše rodiny. Za Khajiity, kteří byli vyhnáni z bohatého a úrodného pobřeží jezera Makapi a řeky Malapi, kde jejich předkové žili již odnepaměti. Je to naše bitva, ale jejich tragédie. Musíme jim ukázat, že bojujeme pro ně, aby se nenechali obloudit jinými proslovy.

Hřivák, císař i hrabě k nám mohou promlouvat, vydávat zákony, otevřeně lidem vysvětlovat své postoje a filozofie, či hledat jiné způsoby, jak zabránit nevyhnutelné revoluci. Ale ti, kdož stojí mimo zákon, například Renrijra Krin, musejí jednat podle svých slov. To znamená víc než vybojovat dobrou bitvu a pak se vysmívat zmateným nepřátelům. Znamená to hlavně přesvědčovat a lákat lidi. Naše válka není vojenská, nýbrž politická. Pokud lidé povstanou proti našim utlačovatelům, stáhnou se a my zvítězíme.

Při každé příležitosti lidem dávej zlato, cukřík a propůjčuj své silné paže. I když nebudou viděni, jejich srdce budou bít pro nás.

6. "Ahzirr Traajijazeri": "Násilím si berme, co je spravedlivé"

Nezapomínejme na náš cíl. Jsme především zloději a lupiči, pašeráci a sabotéři. Když se nemůžeme zmocnit nějakého statku, spálíme jej na popel. Když se císařství opevní ve vznosné prastaré pevnosti, kterou naši předkové milovali, neustoupíme a raději ji rozboříme. Pokud lze zemi z Leyawiinského područí vyrvat jedině tak, že ji úplně zničíme, tak budiž.

Chceme zpátky svůj domov tak, jak vypadal před dvaceti lety. Pokud to ale není možné, pak přijmeme jiný, jednoduchý a věčný úkol - pomstu. S úsměvem.